

eller Forpligtigelse tilstede, og dette Udtryk er mig derfor uklart.

Friis: Naar den ærede sidste Taler har anført, at der var Spørgsmaal om 2 Millioner Erstatning, saa stemmer dette ikke overens med de Beregninger, jeg tidligere har gjort i denne Sag, og hvorefter jeg er kommen ned til $1\frac{1}{2}$ Million. Derimod erkjender jeg vel, at det er en meget stor Summa, men dens Størrelse kan dog ikke affrække Thinget fra at gaae ind paa Sagen, naar det har den Mening, at det er retfærdigt, at disse $1\frac{1}{2}$ Millioner udgives, og jeg skal derfor slutte mig til det Forslag, som er gjort af den ærede næstforegaaende Taler (Bergsøe) om en extraordinair, hurtigere Behandling af Sagen her i Thinget.

Bergsøe: I Anledning af, hvad der blev bemærket af den 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Wessely), vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg kun sagde, at jeg troede at maatte antage, at denne Sag maatte afgjøres i denne Session, og, naar han nu erindrer sig, at Rigsdagens Virksomhed først er tilende, saasnart Regjeringen tilkjendegiver, at dens Virksomhed nu ikke længere behøves, saa troer jeg nok, at han ved lidt Eftertanke vil indsee, hvad det er, jeg har meent.

Wessely: Ja, jeg for min Person skal ikke have det allermindste imod, at denne Sag behandles paa sædvanlig Maade, og at Thinget bliver tilstede derefter, saaat, naar Meningen kun har været den, at Sagen skulde gaae sin sædvanlige Gang, saa har jeg derved opnaaet, hvad jeg ønskede, og det, som var mit Formaal. Jeg skal endnu kun bemærke, at, naar en æret Taler (Friis) har yttret, at jeg havde sagt, at der var Tale om „2 Millioner Erstatning,“ saa troer jeg ikke, at jeg har nævnt Ordet „Erstatning“. Saavidt jeg veed, har jeg kun sagt, at der var Tale om at votere 2 Millioner, og derved sigtede jeg til Noget over 1,500,000 Rbd., som var Erstatningen, og Noget over 400,000 Rbd., som ere bestemte til Laan.

Blume: Jeg vilde blot sige et Par Ord i Anledning af, at jeg, da der i et tidligere Møde var Tale om, at denne Sag skulde

fremmes ved en hurtigere Behandling, og der blev stemt derover, stemte derimod. Jeg mener nu, at, naar der skal stemmes derover idag, da vil jeg maaskee ikke stemme derimod, fordi jeg er kommen til at betragte Sagen paa den Maade, at den staaer for mig som et Slags Tillidsvotum deels til Regjeringen og deels til det andet Thing. Naar vi troe at kunne have den Tillid, at Regjeringen og navnlig den meget ærede Finantminister ikke har fremsat et andet Forslag end det, som han anseer for at være billigt og retfærdigt, og naar dette er gaaet igjennem i det andet Ting, og har der været behandlet af et Udvalg, behandlet af saadanne Mænd, for hvem jeg har ubesttinget Agtelse, saa troer jeg, saaledes som Sagen nu staae, og de øvrige Forhold vise sig, at man ikke tør modsætte sig, at Sagen behandles med kortere Mellemrum imellem de enkelte Behandlinger end ellers er normalt. Men paa den anden Side kan jeg dog heller ikke ved min Stemmegivning idag stemme mod det, jeg sidst stemte for, og derfor mener jeg, efter den Betragtning, hvortil jeg nu er kommen, at burde lade være at stemme og blot betragte Sagen som en Tillids sag.

Madvig: Jeg turde med Hensyn til det Formelle ved Sagen maaskee spørge den høitærede Formand, om det er Meningen, at der iaften skulde afstemmes over den extraordinaire Behandling. Det forekommer mig nemlig, at dette ikke vilde være fuldkommen rigtigt, skjøndt jeg tilstaaer, at den korte Tid, i hvilken jeg har deltaget i Landstingets Forhandlinger, kan gjøre, at jeg ikke er fuldkommen bekendt med Thingets Praxis i saa Henseende. Jeg troer, at det vilde være rigtigst at opsætte Afstemningen over dette Punkt, da jo endeel af Medlemmerne, der ikke nu ere tilstede, kunne være uforberedte paa, at den vilde forekomme iaften (B. Christensen: Maa jeg bede om Ordet!), og at den høitærede Formand derimod ansatte Sagen til Behandling saa tidligt, som den kun kan behandles ved en extraordinair Fremgangsmaade, men saaledes, at Tilladelsen til at lade den extraordinairt behandle først bliver givet i næste Møde; thi saa ere jo de af Thingets Medlemmer, som i dette Dreblik ikke ere tilstede, i Forveien blevne